

ای طالب حقیقت روزی حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام بر بالای بام بود.

حضرت عبدالبهاء

اصلی فارسی

۱۷۵

ای طالب حقیقت روزی حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام بر بالای بام بود. شخصی ناکام فریاد برآورد که یا علی یقین به حفظ الهی داری که در صون حمایت او محفوظ و مصونی، فرمود بلی. عرض کرد پس خود را به پائین انداز. فرمود طالب مطلوب را امتحان ننماید بلکه مطلوب طالب را امتحان و آزمایش کند. قرآن را تلاوت کنید. هر نفسی که زبان به امتحان گشود عاقبت به خسران افتاد زیرا کفّه میزان او تجمّل ثقل اعظم نمود و میزان متلاشی شد. از حضرت رسول روحی له الفدا از غیب سؤال کردند. جواب فرمودند لو علمت الغیب لاستکثرت من الخیر و لا اعلم ماذا يفعل بی و بکم غدا. این نصّ قرآنست روایت نیست ولكن انظر الى الاشارة و لك البشارة ان الامر صعب مستصعب لا یحتمله الا ملک مقرب او نبي مرسل و هذا نصّ الحديث ثم اعلم ان النجم ثاقب و القلب راغب و البحر زخار و الشجر نور البيت معمور و القبر مطمور و السعی مشكور. تمسک بالعروة الوثقى التي لا انفصام لها و عليك البهء الأبهى.

ORIGINAL

AUDIO